

Biz Çocukken Sıkıydı Ağzımız

– efnan · 31 Ağustos 2013

biz çocukken
sıkıydı ağzımız
söylemezdik karnımız acıkınca
bahanesiydi sanki baş ağrısı
boş midenin sancısı...

biz çocukken ne çok sırlarımız vardı
açıklamaya utandığımız
babamızı üzen
annemizi
yeşilçam filmleriydi
canımızı sıkan sanki...

sanki
çorap altı yırtık değildi de
biz keyiften girmezdik
komşu evine
-ayak terlemesiydi
su alan yırtık ayakkabının
yoktu ki
bir kabahati-

biz çocukken sıkıydı ağzımız
vatana ihanetten sayılırdı
ifşa edilirse
komşu ablaların
abilerin
kara sevdası...

biz çocukken sır saklardı dilimiz
kopya çekerse sınavda tembelimiz
arka çıkardık sınıfça hepimiz
bilirdik aslında çalışkandı
elektrikler kesilmişti
ne yapsaydı kankimiz...

biz çocukken saklardık
tencerede
acı,tatlı olan varsa neyimiz
açık etmezdik sorsa da
babaannemiz
Allah ne verdiyse
pişirmişti ya annemiz
şükrederdi dilimiz...

biz çocukken
yalan söyleyince dilimiz
erkenden uyurduk
kuşlar olur diye muhbirimiz

biz çocukken çileliydi
büyüklerimiz
onlar değildi özendiğimiz
yazlık sinemalarda
seyrettiğimiz filmlerde
büyürdü
küçük hayallerimiz...

biz çocukken sırlıydı aynalar
içini,dışını görürdü
sanki bakanlar
sırlıydı
yıldızlar
sırlıydı aydınlıklar
ve
güneşe gebe karanlıklar...

//danteldendi
kolalıydı yakalıklar
yoktu etrafımızda yalakalar
"VARLIĞIM TÜRK VARLIĞINA ARMAĞAN OLSUN"
derken çocuklar
sahiciydi ANDlar..//

Nevin Hiçdönmez

30.Ağustos.2013/Mersin